

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/118/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010865
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3111010865.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. novembra 2012 prejednal o d v o l a n i a obžalovaných

X) G. R.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., D. XXX/XX, F., t.č. na slobode,

X) L. D.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., B. č. XXXX/X, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8T/68/2011 zo dňa 04.07.2012 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr.por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku u obžalovaného L. D. celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný L. D.

o d s u d z u j e

pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 172 ods. 1 Tr.zák. za použitia §§ 37 písm. m/, 38 ods. 2, 42 ods. 1, 41 ods. 2, 39 ods. 1 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. sa obžalovaný L. D. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. sa obžalovanému L. D. ukladá trest prepadnutia veci, a to: 1 ks digitálna gramová váha FS-500, 500g, 0,1 g, tmavomodro-striebornej farby.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušuje sa výrok o treste odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uložený

obžalovanému L. D. rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.04.2011, sp.zn. 3T/26/2011, právoplatný dňa 15.06.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 15.06.2011, sp.zn. 23To/48/2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného G. R. zamieta, pretože nie je dôvodné.

o d ť o v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný G. R. v bode 1), 2), 3) uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr.zák. za použitia ustanovenia § 138 písm. j/ Tr.zák. spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. Obžalovaný L. D. bol v bode 3) uznaný vinným v spolupáchateľstve zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa §§ 20, 172 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože 1) obžalovaný č. 1) G. R. dňa 20.05.2010 v čase asi o 09.45 hodine v OC C., nachádzajúcim sa na sídlisku Juh v Trenčíne, prechovával za účelom jej konzumácie u seba v koženej peňaženke 1 ks papierovej skladačky s obsahom svetlohnedého prášku až do vykonania osobnej prehliadky príslušníkmi polície, pričom následnou expertízou bolo zistené, že sa jedná o heroín o celkovej hmotnosti 132 mg, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 1 (jednej) jednorazovej dávke tejto látky, pričom heroín je v zmysle zákona NR SR č. 139/98 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok; 2) v presne nezistenom čase si obžalovaný č. 1 G. R. na neznámom mieste zadovážil 56 ks skladačiek s obsahom hnedého prášku, ktoré u seba prechovával až do 21.27 hodiny dňa 12.08.2010, kedy tieto ponechal v čiernom plátennom vrecku na stoličke pri výherných automatoch v herni Las Vegas na Ulici Braneckého 14 v Trenčíne, kde následnou expertízou bolo zistené, že skladačky obsahujú heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 6617 mg s priemerným zastúpením účinnej látky 16,3% hmotnostných, čo zodpovedá celkovo 56 jednorazovým dávkam tejto látky, pričom heroín je v zmysle zákona NR SR č. 139/98 Z. z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok; 3) od druhej polovice mesiaca september 2010 obžalovaný č. 1 G. R. spoločne s obžalovaným č. 2 L. D. si na viacerých nezistených miestach zadovážil omamnú látku - heroín, ktorý následne v jednotlivých skladačkách prechovávali v prenajatom byte obžalovaným č. 1 G. R. na adrese I. I. č. XXXX/XX v F. za účelom ich ďalšieho predaja konečným užívateľom tejto látky, čo okrem oboch obžalovaných zabezpečoval obžalovaný č. 3 N. H., ktorý vždy po obdržaní 5-20 ks skladačiek od obžalovaných č. 1 a 2 tieto následne v meste Trenčín na viacerých miestach predával konzumentom týchto drog za sumu 10,- Eur za 1 ks skladačky heroínu, pričom obžalovaný č. 1 G. R. takto získaný heroín predával od uvedeného obdobia až do 24.11.2010 minimálne A. U., E. O., M. H..

Obžalovaný G. R. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 4, 8, 37 písm. m/, 43 Tr.zák. k ďalšiemu trestu odňatia slobody na 11 rokov a 8 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona bol obžalovanému G. R. uložený aj trest prepadnutia veci, a to: 1 ks čierne plátenné vrecko so šnúrkou na stiahnutie vrchnej časti s visačkou s červeným nápisom ROYCE, 2x nepožité uzavreté obaly injekčných striekačiek v počte celkom 20 ks + 5 ks, 1x krabica z hygienických vreckoviek zelenej farby s presne nezisteným počtom nepoužitých injekčných striekačiek, sklenená rúrka 7,5 cm, kovová lyžička, tampón vatový biely o rozmere 15 cm, 1 ks plastová lyžička, 2x plastová rúrka, papierové skladačky použité štvorcové 7 ks, 2 ks igelitové sáčky prázdne o rozmere 5x5 cm, 1 ks igelitový sáčok - II - o rozmere 5x5 cm, 1 ks oceľová ihlica s plastovým dávkovačom.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, ods. 4 Tr.zák. bolo obžalovanému G. R. uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr.zák. bol obžalovanému G. R. uložený ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov, pričom v čase plynutia ochranného dohľadu mu bola podľa §§ 77 ods. 2, 5, 51 ods. 4 písm.

j/ Tr.zák. uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Obžalovaný L. D. bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 37 písm. m/ 42 ods. 1, 41 ods. 2 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 8 rokov a 9 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci: 1ks digitálnej gramovej váhy FS-500, 500g x 0,1 g tmavomodro-striebornej farby.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste odňatia slobody uložený obžalovanému L. D. rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/26/2011 zo dňa 15.04.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 23To/48/2011 zo dňa 15.06.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vyššie uvedeným rozsudkom bol odsúdený pre trestný čin podľa § 172 ods. 1 Tr.zák. aj tretí spoluobžalovaný N. H., ohľadne ktorého nadobudol rozsudok právoplatnosť.

V zákonnej lehote napadli rozsudok odvolaniami obžalovaní G. R. a L. D., ktoré zahlásili do zápisnice o hlavom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obidvaja obžalovaní odvolanie písomne zdôvodnili, jednak sami, a jednak prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný G. R. v bodoch 2) a 3) výroku o vine namietal rozsudok v celom rozsahu, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo. Zároveň podľa jeho názoru, súd prvého stupňa s najväčšou pravdepodobnosťou pochybil aj pri ukladaní trestu podľa § 43 Tr.zák. Obhajcovia obžalovaného G. R. podrobne popísali chyby, ktoré vytýkali výrokom rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Namietali jednostranné vykonávanie a vyhodnocovanie dôkazov v neprospech obžalovaného, o čom má svedčiť aj písomné vyhotovenie rozsudku a jeho odôvodnenie. Procesne bolo namietané ďalej to, že orgány činné v trestnom konaní odkladali vznesenie obvinenia pre skutok v bode 2) rozsudku, pričom k vzneseniu obvinenia pre tento skutok došlo po viac ako 3 mesiacoch od jeho spáchania. Od 12.08.2010 do vznesenia obvinenia sa nikto nemohol zúčastniť procesných úkonov vyšetrovateľa. Súd prvého stupňa ďalej procesne pochybil, keď na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedka M. H., keď tento na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať z dôvodu hrozby trestného stíhania jeho osobe. V tomto smere sa mal súd prvého stupňa dôslednejšie zaoberať existenciou dôvodov hrozby privedenia si trestného stíhania tohto svedka. K tomuto svedkovi bol pritom na hlavnom pojednávaní predložený aj vecný dôkaz - jeho list, v ktorom obžalovanému popísal „tlak“, pod ktorým vypovedal v prípravnom konaní. Obhajcovia ďalej namietali priebeh a výsledky rekonštrukcie (opoznania obžalovaného svedkyňou I. C., rod. A.), ktorej sa jednak nemali možnosť zúčastniť, pričom táto svedkyňa na hlavnom pojednávaní obžalovaného neopoznala. Napokon z hľadiska procesného postupu bolo vytýkané súdu prvého stupňa, že v odôvodnení rozsudku nespomenul ani jedinú ustanovenie Trestného poriadku, z hľadiska zásad, ktorými sa riadil, pričom zjavne vychádzal len z ustanovení Trestného zákona. Ďalej obhajcovia namietali skutkové zistenia. K bodu 2) uvádzali, že s nájdeným „vreckom“ bolo do príchodu polície manipulované, pričom až privolaný prevádzkar predmetnej herne privolať políciu. V tomto smere sú aj tvrdenia svedka F. E. účelové v snahe vyvinúť sa. Nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by preukázal, že nález nájdený a predložený I. C., rod. A. patril obžalovanému. Ďalej bolo poukazované na to, že ku skutku v bode 3) vypovedali v prevažnej väčšine osoby drogovovo závislé, ktoré voči kriminálnej polícii mali „podížnosť“ vo forme tzv. „odpuštokov“ za prechovávanie drog, pričom aj sám obžalovaný do určitého času takto napomáhal pri zisťovaní a objasňovaní drogových trestných činov. Ďalej bolo poukazované na to, že prepis hovoru č. 22 zo dňa 24.09.2010 k údajnému heslu pod pojmom „I. - R.“, čo mala byť údajne šifra, krycie slovo pre heroín, je nesprávny a ide o irelevantný nezmysel, pretože pojem „R.“ je dávna prezývka osoby obžalovaného G. R., pričom z toho bola vyrobená „šifra na údajný heroín“. Táto okolnosť bola pritom takto uvedená vo výsluchu svedka H. a súd prvého stupňa ju prevzal. K usvedčujúcim výpovediam svedkov A. U., E. O. a M. H. bolo v odvolaní uvedené, že ide o nedôveryhodné, drogovovo závislé osoby, pričom títo pred súdom boli evidentne pod vplyvom drog, alebo mali abstínenciu, pričom súd sa s týmto, v dôvodoch rozsudku, nevysporiadal. Pokiaľ ide o uložený trest, obhajca vyslovil domnienku, že obžalovanému G. R. mal byť uložený súhrnný trest. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr.por. zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný L. D. podrobne písomne zdôvodnil svoje odvolanie tak, že smeruje proti výroku o vine. Uviedol, že do 11.09.2010 bol vo výkone trestu odňatia slobody, a preto nemohla byť jeho osoba stotožňovaná, ako pôsobiaca v nejakej skupine. Spoluobžalovaný N. H., ktorý ho usvedčuje, sám berie drogy, je to chronický klamár a navyiac navádzaný políciou. Namietal vypočúvanie svedkov pod vplyvom drog (G. M.). K osobe N. H. navrhol obžalovaný L. D. vypočuť celú radu svedkov, ktorí by mali potvrdiť jeho vzťah k drogám. Poukázal na to, že svedkovia D. a D. vypovedali na hlavnom pojednávaní v jeho prospech. Obhajkyňa obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by obžalovaný spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. V tomto smere neboli produkované dôkazy. Ani pri domovej prehliadke v prenajatom byte obžalovaného G. R. neboli nájdené žiadne omamné látky. Ani na steroch rúk obžalovaného neboli zistené takéto látky, pričom v ten deň 25.10.2010 si mal kúpiť od neznámeho muža z Trnavy drogu zabalenú v tmavomodrom sáčku do guličky. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že do Serede dňa 25.10.2010 išiel za účelom obstarania pervitínu pre vlastnú potrebu, pričom dňa 26.10.2010 bol v prípravnom konaní vypočutý, keď predtým 25.10.2010 užil pervitín. Spoluobžalovaný N. H. doznal, že deň pred hlavným pojednávaním užil marihuanu. Obhajkyňa navrhla rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 Tr.por. zrušiť v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1, 2 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že v súlade s ustanovením § 317 ods. 2 Tr.por je možné čiastočne prisvedčiť len odvolaniu obžalovaného L. D., pokiaľ ide o výrok o treste odňatia slobody, pričom odvolanie obžalovaného G. R. je nedôvodné.

K samotným dôvodom rozhodnutia odvolacieho súdu, pokladá senát za potrebné vo všeobecnosti uviesť nasledovné. Trestná činnosť drogového charakteru tak, ako je tomu aj v tomto prípade, okrem svojej latentnosti, je charakteristická tým, že spravidla, ako obvinení v konkrétnych trestných veciach, tak aj svedkovia, sú konzumenti drog, častokrát až v štádiu chorobnej závislosti. Ich reálny život v takej dobe prakticky prebieha vo fázach zadovažovania drogy, jej užitia, následného vnútorného fyzického a psychického „blaha“, návratu do reality s možným abstíakom a znova zadovažovaním drogy... Zvyšovaním závislosti sú tieto etapy skracované, pričom orgány štátu, zaoberajúce sa touto problematikou, vrátane orgánov činných v trestnom konaní, sú si vedomé, že tieto osoby sú prakticky permanentne „ovplyvnené“ drogami, resp. túžbou po nej, pričom v tomto smere, najmä policajti, okrem vlastných praktických skúseností, absolvujú aj rôzne školenia a „tréningy“ na vykonávanie služobnej činnosti s takýmito osobami. Nie je preto možné paušálne odmietat' obsah výpovedí takýchto osôb len preto, že sú závislé na drogách a že opakovane prichádzajú v súvislosti s tým do kontaktu s policajtní zaoberajúcimi sa odhaľovaním drogových trestnej činnosti.

Nie je tiež možné bez ďalšieho odmietat' obsah výpovede osoby len preto, že deň predtým užila marihuanu alebo pervitín, ako to bolo v odvolaní namietané, vo vzťahu k obžalovanému N. H. a svedkovi G. M.. Je všeobecne známe, že tieto omamné látky nemajú dlhodobý konkrétny účinok na psychiku človeka v zmysle vnímania a reprodukovania prežitého.

Taktiež úvahy vyslovené v odvolaniach o „tlakoch“, resp. „odpustkoch“ zo strany policajtov pri realizácii procesných úkonov - výsluchov osôb, nemôžu vychádzať len z toho, že tá, ktorá konkrétna osoba je drogovovo závislá, alebo je podozrivá zo spáchania trestnej činnosti, pričom opakovane prichádza, z tohto dôvodu, do styku s policajtní. Senátu krajského súdu je pritom známe, že takéto namietania „manipulácie“ s obsahom usvedčujúcich výpovedí zo strany policajtov je častokrát používané obvinenými, ako účelová obrana a obhajoba obvinených. Pritom nie zriedka samotné vypočúvané osoby v snahe „zbaviť sa hnevu“ obvinených, obsah svojich výpovedí v prípravnom konaní takto spochybňujú. Takto potom hodnotí senát odvolacieho súdu aj obsah listu svedka M. H. obžalovanému G. R. Na hlavnom pojednávaní vypočutí príslušníci PZ, realizujúci predmetnú trestnú vec, akúkoľvek „manipuláciu“ s dôkazmi vylúčili. V takom prípade potom stojí „tvrdenie proti tvrdeniu“, pričom je úlohou a povinnosťou súdu, práve na základe aj ďalších dôkazov rozhodnúť o skutkových zisteniach.

K trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania, boli vykonané a zadovážené aj ďalšie dôkazy, ktoré podporujú obsahy usvedčujúcich výpovedí osôb tak, ako na ne bude v konkrétnostiach nižšie poukávané. Napokon k návrhom na vypočutie ďalších svedkov, senát odvolacieho súdu uvádza, že konanie pred súdom je, z hľadiska predmetu dokazovania, určené obžalobným návrhom. Priamou úlohou súdu nie je zaoberať sa trestnou činnosťou iných osôb, ako obžalovaných, pričom vo vzťahu k obžalovanému N. H. bolo trestné stíhanie už právoplatne skončené. Na piatich hlavných pojednávaniach bolo osobne k veci vypočutých 21 svedkov, a to aj z radov osôb navrhnutých obžalovanými. Vypočúvanie ďalších svedkov nebolo preto, z hľadiska spravodlivého rozhodnutia súdu, potrebné, pretože dokazovanie na hlavnom pojednávaní takéto rozhodnutie súdu umožnilo - § 2 ods. 10 Tr.por.

K vytýkaným chybám v obsahu odvolaní obidvoch obžalovaných uvádza v jednotlivostiach senát odvolacieho súdu nasledovné.

K odvolaniu obžalovaného G. R..

S vytýkanými procesnými chybami sa odvolací súd nestotožnil. Nemožno prisvedčiť názoru obžalovaného v tom, že vo vzťahu k čiastkovému útoku pod bodom 2) došlo k prietahom pri vznesení obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr.por., čím bola vylúčená možnosť obvineného zúčastňovať sa procesných úkonov, smerujúcich k objasneniu tohto čiastkového útoku. Je sice faktom, že predmetný skutok sa stal 12.08.2010, trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Tr.por. (tzv. vo veci) bolo začaté už 16.08.2010 a k vzneseniu obvinenia podľa § 206 ods. 1 Tr.por. došlo až 23.11.2010 (obvinenému oznámené 24.11.2010). Predmetná doba od začatia trestného stíhania po vznesenie obvinenia však priamo vyplynula z potreby dodržania ustanovenia § 206 ods. 1 Tr.por., podľa ktorého na to, aby určitá osoba bola stíhaná, ako obvinený, sa vyžaduje, aby bol dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba. Výsledky znaleckého dokazovania o tom, že hnedý prášok, nachádzajúci sa „v čiernom plátennom vrecku“ (56 skladačiek), obsahuje heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu, boli procesnému policajtovi doručené dňa 05.10.2010 (trestné stíhanie vo veci sa viedlo pre neznámu kryštalickú látku). Až následne po tomto zistení bola vykonaná rekognícia osoby v smere zistenia páchatela dňa 23.11.2010, pričom na základe výsledkov tejto rekognície bolo hneď v ten deň rozhodnuté vyšetrovateľom o vznesení obvinenia G. R. pre tento skutok.

Obžalovaný G. R. sa teda logicky nemohol zúčastniť tejto rekognície, pričom jej výsledky, vzhľadom na povahu ostatného dôkazného materiálu (najmä výpoveď svedka F. E.), neboli spochybnené ani tým, že opoznávajúc svedkyňa následne na hlavnom pojednávaní, s odstupom takmer jeden a pol roka od spáchania skutku, obžalovaného neopoznala. Napokon ani samotný obžalovaný svoju prítomnosť na mieste činu nepoprel. Výsluchy svedkov, ktoré boli vykonané po začatí trestného stíhania po vznesenie a oznámenie obvinenia, boli pritom v prípravnom konaní následne zopakované. Trestný poriadok teda takýto postup umožňuje, pričom odvolací súd v tomto smere nezistil pochybenie orgánov činných v trestnom konaní, sledujúce ukrátenie práv obvineného na jeho obhajobu.

Odvolací súd sa ďalej nestotožnil ani s vytýkanou chybou, týkajúcou sa prečítania výpovede svedka M. H. z prípravného konania na hlavom pojednávaní dňa 02.03.2012 podľa § 263 ods. 4 Tr.por. Podľa názoru senátu odvolacieho súdu, v zhode s názorom súdu prvého stupňa, u tohto svedka boli splnené podmienky pre jeho uplatnenie práva odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr.por., z pohľadu nebezpečenstva jeho trestného stíhania. Táto okolnosť vyplýva, ako z obsahu jeho výpovede, tak aj napr. z obsahu jeho telefonického rozhovoru s obžalovaným F. R. tak, ako naň bude nižšie ešte pri inej súvislosti poukávané. Zo zápisnice o výsluchu tohto svedka v prípravnom konaní zo dňa 30.03.2011 (č.l. 141-144) pritom vyplýva, že tento po osobitnom poučení podľa § 130 ods. 2 Tr.por. výslovne vyhlásil, že toto právo odoprieť výpoveď nevyužíva. Výsluchu tohto svedka v prípravnom konaní sa pritom zúčastnila aj obhajkyňa obžalovaného.

Napokon sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s názorom obhajcu ani v tom, že bolo povinnosťou súdu prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviesť príslušné ustanovenia Trestného poriadku, z pohľadu vyjadrenia procesných zásad, ktorými sa pri svojom rozhodovaní riadil. Takáto povinnosť pre sudcu nevyplýva zo žiadneho ustanovenia Trestného poriadku. Povinnosť vždy dodržiavať základné zásady trestného konania (§ 2 Tr.por.) vyplýva pre sudcu priamo z § 1 Tr.por., podľa ktorého Trestný poriadok upravuje postup súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia, podľa zákona

spravodlivo potrestaní, pričom musia rešpektovať základné práva a slobody fyzických a právnických osôb.

Ku skutkovým zisteniam súdu prvého stupňa je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa pri zisťovaní skutkového stavu v bode 2) a 3) výroku o vine (vo vzťahu k čiastkovému útoku v bode 1, súd prijal podľa § 257 Tr.por. vyhlásenie obžalovaného G. R. o vine) vychádzal okrem výpovedí obžalovaných, množstva svedkov, aj z ďalších, vo veci zadovážených dôkazov, ktoré výsledky týchto výsluchov osôb objektívne dopĺňujú. Obrana obžalovaného, že predmetné čierne vrečko s jeho obsahom nebolo jeho, bola vyvrátená nielen výpoveďou svedka F. E., ale aj výpoveďou svedkyne R.. I. C., rod. A. a ďalších svedkov nachádzajúcich sa v dobe nálezu čierneho vrečka v predmetnej herni. Títo svedkovia, bez toho, aby poznali výpoveď svedka F. E., zhodne za osobu, ktorá opakovane iniciatívne vyvíjala snahu na vrátenie vrečka, označili opisom výšky osoby práve obžalovaného. Námietka obhajcu, že s predmetným vrečkom a jeho obsahom bolo manipulované, nie je relevantná, pretože je logické, že sa pracovníčka herne pozrela, čo sa nachádza v nájdenom vrečku, ktoré bolo zabudnuté v prevádzke herne počas jej služby. Taktiež je vcelku logické, že prv, než bola vec oznámená polícii, o náleze informovala najprv svojho nadriadeného.

V súvislosti s čiastkovým skutkom v bode 3) taktiež senát odvolacieho súdu poukazuje aj na iné dôkazy, než usvedčujúce výpovede osôb, keď najmä z prepisov telefonických rozhovorov obžalovaného G. R. vyplýva, že tento „obstarával“ drogy pre iné osoby a nie opačne. V zhode s týmito dôkazmi vyznela aj domová prehliadka v prenajatom byte obžalovaného na I. ulici v F., kde bola zaistená celá rada vecí (pozri aj výrok rozsudku súdu prvého stupňa o treste prepadnutia veci), ktoré neslúžia len na užívanie heroínu, ale najmä na jeho „dávkovanie“ do skladačiek. Na niektorých týchto veciach boli pritom zistené stopy po heroíne.

Ďalej sa odvolací súd dôsledne zaoberal vytykanou chybou v odvolaní v tom, že slovo „I.“ v prepise telefonického rozhovoru č. 22 (č.l. 209) neznamena akúsi „šifru“ na heroín, ale ide o prezývku obžalovaného G. R. v tvare „R.“. Je faktom, že o šifre na heroín vypovedal aj svedok M. H., ktorý s obžalovaným telefonoval. Odvolací súd vykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie zvukovým prehratím predmetného záznamu telefonického rozhovoru. Bolo pritom bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že volaná osoba (svedok M. H.) skutočne oslovila volajúceho (obžalovaný G. R.) slovom „R.“. Zároveň však bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené, že v prepisovanom texte, keď volajúci hovorí volanému: „jak budeš mať tak dojdi, lebo potrebujem íst“ vynechané slovo bodkami správne malo byť prepísané slovom: „prachy“. Z uvedeného potom aj v kontexte ďalších dôkazov vyplýva, že svedok M. H. mal prísť za obžalovaným, keď bude mať „prachy“ za skladačky, ktoré mal od obžalovaného. Predmetný rozhovor teda nesleduje zaobstaranie heroínu pre obžalovaného od uvedeného svedka, ale peňazí pre obžalovaného, pretože tento sám uviedol, že musí s peniazmi niekde ísť.

Za takejto dôkaznej situácie potom súd prvého stupňa správne vychádzal aj z výpovedí osôb, ktoré užívajú drogy, pretože išlo o priamych svedkov trestnej činnosti obžalovaného, ktorí vypovedali o základných skutočnostiach zhodne nielen navzájom, ale aj s prihliadnutím najmä na obsah telefonických rozhovorov obžalovaného. Na vine obžalovaného G. R. pritom nič nemení ani okolnosť, že by spoluobžalovaný N. H. mal mať väčší podiel spolupáchateľstva, než je uvedený v čiastkovom útoku pod bodom 3).

K ústnej námietke obhajcu obžalovaného na verejnom zasadnutí, pokiaľ ide o správnosť právnej kvalifikácie konania obžalovaného G. R., ako pokračovacieho trestného činu a nie opakovania, senát odvolacieho súdu uvádza, že takáto kvalifikácia konania obžalovaného, ako pokračovacieho trestného činu podľa § 172 Tr.zák., je správna. Takáto kvalifikácia je v súlade s § 122 ods. 10 Tr.zák., pretože všetky čiastkové útoky obžalovaného spája súvislosť v čase, v spôsobe ich páchania a v predmete útoku. Obžalovaný mal jednotiaci zámer, prakticky hneď potom, ako bol dňa 29.03.2010 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, páchať drogovú trestnú činnosť a túto páchal až do 24.11.2010, kedy bol zadržaný. Navyše prekvalifikácia konania obžalovaného na opakovanie trestnej činnosti ani neprichádzala do úvahy, pretože by to bolo v neprospech obžalovaného (do úvahy by prichádzalo použitie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr.zák.), pričom predmetom odvolacieho konania bolo len odvolanie podané v prospech tohto obžalovaného.

Napokon sa odvolací súd stotožnil aj s výrokom súdu prvého stupňa o uložených trestoch obžalovanému, vrátane zvýšenia sadzby trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. Uloženie súhrnného trestu, ako to namietal obžalovaný, neprichádzalo do úvahy, pretože obžalovaný síce spáchal predmetnú trestnú činnosť skôr, než bol vyhlásený dňa 18.01.2012 skorší rozsudok Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/52/2009, avšak trest uložený týmto rozsudkom je už súhrnný, pričom tam zrušený skorší rozsudok Okresného súdu Trenčín vo výroku o treste bol vyhlásený 10.12.2009 pod sp.zn. 5T/27/09. Trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto trestného konania, sa dopustil obžalovaný neskoršie, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, ku ktorému bol uložený súhrnný trest.

Odvolací súd nezistil napokon u tohto obžalovaného ani pochybenie pri ukladaní ochranného liečenia a ochranného dohľadu, ktorého uloženie vyplývalo priamo zo zákona.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného G. R. podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

K odvolaniu obžalovaného L. D..

Aj vo vzťahu k tomuto odvolaniu platia niektoré vyššie uvedené úvahy senátu odvolacieho súdu. Pritom aj u tohto obžalovaného súd prvého stupňa podrobne, presvedčivo a správne poukázal na výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní. Podľa názoru senátu odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne rozhodol, pokiaľ výpovede svedkov A. U. a E. D. na hlavnom pojednávaní považoval za účelové, v snahe pomôcť obžalovanému. Aj samotný spoluobžalovaný G. R. uviedol, že pre vlastnú konzumáciu zhŕňal pre nich drogu aj obžalovaný L. D.. Dôslednosť hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa vyplýva aj z dôsledného rozlíšenia účasti všetkých troch spoluobžalovaných na čiastkovom útoku v bode 3), keď spáchanie trestného činu na viacerých osobách bolo preukázané len u obžalovaného G. R..

Námietka obhajkyne, že v dobe zadržania obžalovaného dňa 25.10.2010 neboli u tohto zistené na rukách žiadne stopy po drogách, nevyučuje jeho trestnú zodpovednosť, pretože v tento deň obžalovaný nekúpil heroín v tzv. skladačkách, ale „zabalený“ nepochybne tak, aby pri prevoze nebol zistiteľný, napr. na základe „pachu“. Svedok G. M. vypovedal o sáčku tmavomodrej farby zabalený do tvaru guľičky.

Taktiež obrana, že obžalovaný L. D. mal byť, v dobe uvádzanej v bode 3) výroku o vine, vo výkone trestu odňatia slobody, resp. mimo územia SR, z dôkazov nevyplýva a je vyvrátená, pričom ide len o tvrdenie tohto obžalovaného. Tento bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený 11.09.2010, pričom s trestnou činnosťou započal v polovici septembra 2010, teda krátko po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, obdobne ako tomu bolo u obžalovaného G. R.. Pritom zo svedeckých výpovedí svedkov, ktorí prišli s obžalovaným do styku, nevyplýva, že by tento bol mimo územia SR nepretržite až do 24.11.2010.

Súd prvého stupňa konanie obžalovaného L. D. správne právne kvalifikoval ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák., pretože obžalovaný spoločným konaním si neoprávnene zadovážil a predával omamnú látku.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nevyhovel odvolaniu obžalovaného, pokiaľ ide o výrok o vine, bolo povinnosťou odvolacieho súdu podľa § 317 ods. 2 Tr.por. preskúmať aj výrok o treste, ktorý inak odvolaním napadnutý nebol. Tu odvolací súd dospel k záveru, že u tohto obžalovaného existujú okolnosti prípadu, umožňujúce mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. V predmetnej veci totiž použitie asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr.zák., majúce za následok výrazné zvýšenie dolnej a hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona, vyplynulo z ukladaní súhrnného trestu, vo vzťahu ku skoršiemu rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/26/2011 zo dňa 15.04.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, sp.zn. 23To/48/2011 zo dňa 15.06.2011. Z tohto trestného spisu odvolací súd zistil, že obžalovaný trest 14 mesiacov odňatia slobody nepodmienečne už celý vykonal, pričom zvýšenie trestnej sadzby (asperačná zásada) vyplýva len z toho, že toto odsúdenie ešte nemá obžalovaný zahladené.

Zároveň odvolací súd prihliadol aj k tej časti obsahu konečného návrhu obžalovaného na verejnom zasadnutí, kde obžalovaný uviedol, že osobou, ktorou bol, pohŕda a vyslovil ľútosť nad skutkami, ktoré spoločnosti a rodine napáchal (na verejnom zasadnutí boli prítomní aj rodičia obžalovaného). Uviedol,

že v dnešnej dobe nie je schopný žiadneho trestného činu, ani toho, aby siahol po drogách. Požiadal súd o možnosť na formovanie svojej lepšej budúcnosti.

Senát odvolacieho súdu sa síce nestotožnil s názorom obžalovaného na uloženie iného trestu, než nepodmienečného trestu odňatia slobody. Jeho mimoriadne zmiernenie však v danom prípade je v súlade, nielen s ústavnou zásadou zákonnosti trestu, ale aj jeho spravodlivosti.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd u obžalovaného L. D. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.